

VOCEA
ȘCOLII
pentru
profesori, părinți
și elevi

VOCEA ȘCOLII

FOAIE INFORMATIVA

AN 5 NR. 7 - 8
MARTIE - APRILIE 2011

Misiunea școlii Waldorf

La sfârșitul lunii februarie am sărbătorit Zilele școlii, marcând și ziua de naștere a lui R. Steiner, 25 februarie 1861, acum 150 de ani!

Școala Waldorf nu a fost gândită ca o simplă instituție care oferă servicii sociale, ci după cum afirma Dirk Cruse, într-o conferință la Simeria, profesorii Waldorf trebuie să acționeze ca niște vindecători ai culturii!! Ce înseamnă acest lucru?

Avem comunități economice, unde principiul de bază este eficiența, productivitatea, avem instituții sociale: spitale, școli, asociații științifice, culturale, artistice, religioase, unde omul primește îngrijiri pentru a putea „funcționa” mai bine, de unde îi vin confortul, frumusețea, dar despre deschiderea primei școli Waldorf, în 1919, R.Steiner afirma, că ne aflăm în fața unui act de importanță cosmică. Ea trebuie să devină o comunitate, o instituție spirituală, un loc misterial, unde arta, religia și știința merg mână în mână, pregătind sufletul uman pentru a primi spiritul, Duhul adevărului, în el!

Ce înseamnă a lucra într-o instituție/ comunitate spirituală?

A intra în zona nevăzutului, din zona perceptibilă a vieții senzoriale în zona forțelor creatoare a fenomenelor, deci a lucra cu noi calități ale gândirii: Imaginația, Inspirația și Intuiția

A lucra cu forțele de viață, aduse la nivel de cunoaștere (pomul vieții și pomul cunoașterii), a deveni creativ (nu lucrezi după planuri de învăță-mânt, manuale, programe prestabilite)

A te pune în context universal cu ființa și munca ta

A oficia un ritual ca în centrele de misterii (ritmicitate, ziceri-mantre, evlavie, sacralitate la întâlnirea dintre suflete, cu destinul celuilalt, strădanie pe drumul de dezvoltare interioară, exactitate, punctualitate, seriozitate maximă și responsabilă de orice gest, vorbă, gând)

A recunoaște în libertate o ierarhie a valorilor, care se impune de la bază și e mereu în schimbare după diferitele domenii de lucru (Adevărul nu se stabilește cu majoritate de voturi!)

A conlucra armonios către un țel, fiecare membru regăsindu-se cu ale sale calități în colectivitate, iar colectivitatea reflectându-se în sufletul individual

Scopul școlilor Waldorf este acela de a crea un surplus de forțe cu care lumea spirituală să poată lucra: prin lucrul cu copiii, cu noi înșine, cu colegii și cu părinții.

Virginia Petrovici
continuare pg.4

CUPRINS

De la germen la un fapt împlinit	2
Impresii elevi "Zilele școlii"	2
Undeva, în Vamă	2
Concursul "Cea mai frumoasă clasă"	2
Atelierul de pălărit	3
Atelierul de ARTĂ DECORATIVĂ	3
ROGVAIV	3
Despre cum ...	4
Fluturii sunt liberi	4

Un om nebun

Doar om nebun să fi fost
Să nu-ți faci casa pe o undă,
Leagăn pe o rază,
Fereastră dintr-o adiere
Și multe stele,
Iar dintr-un nor
Să-ți faci perdele.

Să nu sădesti flori pe orizont
Iar pământul să-ți fie carte
Ce o citești sub lustra, luna....

Doar om nebun ai fi
Să nu iubești o dată...
Măcar o dată
Un alt nebun de om...

Yassin Kamly, absolventă, 2010

"Desi unele așteptări nu mi-au fost împlinite, mă bucur că am fost eleva acestei școli pentru că m-a învățat să cred în forța idealului."

Doar om nebun să fii

De la germen la un fapt împlinit

Experiența punerii în scenă a unui spectacol destul de dificil de către elevii liceului a părut la început ceva greu de realizat, aproape imposibil.

Ca întotdeauna doamna Lili s-a ocupat și a sădit în fiecare din noi curaj și dorința de a realiza cele propuse. Avântul cu care am plecat a fost curmat de câteva ori, ajungând la ideea că nu mai vrem să jucăm piesa însă vorbele bune și încurajările ne-au adus la realitate și astfel ne-am pus pe treabă. Prima noastră întâlnire a avut loc la grădiniță. Era un sentiment ciudat, deși eram din același liceu, nu ne cunoșteam îndeajuns încât să fim în largul nostru așa că pretutindeni erau mici bisericuțe, fiecare cu clasa lui. Doamna Lili a împărțit rolurile, toată lumea era mulțumită. După prima lectură pe text fiecare se credea deja actor.

Pe parcursul celor 3 săptămâni, monotonia școlii a dispărut complet. Pot afirma că această perioadă a fost una dintre cele mai frumoase din viața mea. E genul de întâmplare care-ți rămâne în suflet și o porți cu tine mereu, făcându-ți o deosebită plăcere să o povestești. Cu toate că aveam vârste diferite (14-18 ani), eram o familie. Era o plăcere să ne vedem și cele 3 ore de repetiție te făceau să uiți de problemele personale și să te dedici întru totul. Doamna Cristina Ciubotaru a reprezentat creierul și inima spectacolului. Toate mulțumirile noastre și toată stima îi sunt adresate. Fără ea și doamna Lili piesa nu ar fi avut loc, iar noi nu am fi avut parte de o asemenea experiență.

Premiera a piesei a avut loc la Ateneu, iar de butul a fost unul plin de emoții. Deși nu este prima dată când joc la scenă deschisă, trăirile erau intense și inima gata să-i sară din piept. În cercul de actorie emoțiile păreau a fi pasate de la unul la celălalt.

Spre finalul piesei am fost surprinși de o oarecare dezamăgire. Cu toții ne gândeam că era loc de mai bine. Aplauzele publicului ne-au redat încrederea. Ne simțeam dependenți de ele, le așteptam cu nerăbdare, sorbindu-le intensitatea. A fost extraordinar.

Undeva, în Vamă (14 februarie 2011)

Este cea de-a doua expoziție a Sandrei pe care o văd și care m-a emoționat până la lacrimi. Atâta suflet... atâta sensibilitate... frumusețe...spectacol... Sunt impresionată cum o colegă de clasă poate fi și talentată, și inimoasă, și bună la carte!

Nu pot să uit zilele petrecute cu ea la mare. Mă trezea în zori, la 5, ca să fotografieze răsăritul sau orice îi mai cădea sub obiectiv și-i părea demn de luat în seamă.

Abia aștept următoarea expoziție! Sunt sigură că va fi specială... așa cum ne-a obișnuit!

Drăgan Geanina - clasa a XII-a

În final aș vrea să le mulțumesc tuturor pentru momentele inedite petrecute împreună.

Pintilie Paula - clasa a IX-a

Zilele școlii aduc mereu zâmbetul pe buze atât elevilor cât și profesorilor. Fiecare din noi încercăm să ne aducem contribuția la acest eveniment transformându-l adesea în sărbătoare. Pe lângă atelierelor ce au avut loc în fiecare dimineață, de unde au ieșit lucruri extraordinare, seara a fost rezervată pieselor de teatru, dedicate celor mici și celor mari.

Eu, m-am implicat în piesa Harap - Alb și pot spune că lucrul în echipa, o muncă de **SISIF**, a fost esențială, timpul zburând foarte repede, a trebuit să ne organizăm și să valorificăm fiecare moment. Cu ajutorul doamnei profesor Liliiana Anton și a doamnei Cristina Ciubotaru am reușit să punem în scenă la timp piesa și aș vrea pe această cale să le mulțumesc în numele întregului colectiv pentru că au crezut în noi și ne-au ajutat pe fiecare în parte să creștem și să dăm un strop de viață personajelor.

A fost o experiență din care am învățat că este foarte important să poți împărtăși și celor din jurul tău bucuria de a fi un personaj dintr-o poveste și în tot ce facem trebuie să punem suflet ca acel lucru să fie trainic.

Ioana Ciobotaru, clasa a XI-a

Impresii elevi „Zilele școlii”

A fost un campionat interesant. Am trăit multe experiențe și am progresat în stilul meu de joc. Am avut ocazia să joc cu colegii mei de liceu și cu cei din clasele gimnaziale.

Petcu Cezar Gabriel - clasa a IX-a

A fost o experiență unică. Ridicarea unui spectacol în 9 zile a părut ceva imposibil însă s-a dovedit a fi realizabil. Cu toții am cooperat ca într-o adevărată echipă. Emoțiile coplesitoare amenințau calitatea spectacolului dar prestațiile și le-au depășit.

Pintilie Paula - clasa a IX-a

Concursul „Cea mai frumoasă clasă”

Începând cu luna februarie, în școala noastră a demarat concursul „Cea mai frumoasă clasă”.

Lunar, elevii din clasa cea mai curată primesc din partea Asociației Waldorf bilete pentru un spectacol.

Încă de la început, concursul a fost privit cu maximă seriozitate și responsabilitate de elevii claselor mici. Prin urmare, în luna februarie, câștigătorii au fost din clasa a VII-a și a II-a. Cei din clasa a II-a au fost la Iulius Mall la film iar cei din clasa a VII-a au vizionat filmul „Rango”. Ambele clase s-au distrat foarte bine.

Luna martie a adus ca și câștigători pe cei din clasa a VIII-a. Le urăm distracție plăcută și așteptăm și alte clase să câștige.

prof. Balan Mihaela

Atelierul de păsărit

Sub îndrumarea d-nei prof. Liliana Anton și a d-nei Maria Chirilă, în cadrul Zilelor școlii s-a desfășurat o activitate ce a încântat în mod special copiii, păsăritul. Unii știau despre ce este vorba iar alții au văzut și lucrat pentru prima dată.

Cu toții au concluzionat că a fost o „experiență frumoasă și distractivă”, că le-a plăcut „lucrul cu lână”, că „și-au pus răbdarea la încercare”, dar că „a meritat”, din mâinile lor ieșind „brățări și tablouri în culori diverse”.

clasa a V-a

Atelierul de ARTĂ DECORATIVĂ

Cu ocazia „Zilelor școlii” s-a organizat un atelier de artă decorativă destinat inițial

elevilor de liceu. Nu mică mi-a fost surpriza când participanții au fost în proporție de 75 % elevi din clasele de gimnaziu.

S-au confecționat tablouri, având ca sursă de inspirație Geometria proiectivă folosind cuie, ciocan, lemn, ață, vopsea, etc.

Aș evidenția elevii: Pintilie Tudor, Matei Anton, Roman Beti din clasa a V-a pentru creativitate; Toma Răzvan și Ioana Iftimescu din clasa a VI-a pentru o manualitate remarcabilă, Popescu Sabina și Teodora Vulpe din clasa a VIII-a pentru corectitudinea execuției.

Bineînțeles că și elevii de liceu prezenți au avut lucrări frumoase. La sfârșit, toate lucrările au fost expuse și părinții au avut posibilitatea să le vadă și apoi să cumpere aceste lucrări. Banii obținuți vor fi folosiți pentru organizarea unui atelier similar anul viitor.

prof. Balan Mihaela

ROGVAIV

Pe 23 martie 2011 trupa de teatru a clasei a IX-a, ROGVAIV, coordonată de profesorul de limba română, Olimpia Popescu, a susținut o reprezentație cu piesa **Boul și vițeii** de Ion Băieșu în cadrul festivalului-concurs „Hai la teatru”, organizat de Teatrul Luceafărul din Iași. Cei șase actori (Katerina Matei, Teona Țimpău, Andrei Oprică, Andrei Popescu, Călin Iftimescu și Răzvan Chirilă) au avut o prestație foarte bună, fiind susținuți de un număr mare de colegi liceeni și profesori de la liceul nostru, prezenți în sala de spectacol.

Pe 25 martie 2011 ROGVAIV a prezentat aceeași piesă de teatru la concursul „O mască râde, alta plânge!”, eveniment organizat de Liceul „D. Cantemir”, Liceul „G. Ibrăileanu” și Inspectoratul Școlar Iași. Trupa a câștigat Premiul Special de Interpretare pentru rolul Coca, jucat de Katerina Matei. De asemenea, trupa a fost invitată să prezinte această piesă în cadrul unui spectacol care se va desfășura la Sala-Pod Pogor de la Muzeul de Literatură al Moldovei.

Sperăm ca acest început fructuos să fie continuat în anii următori și, printr-un efort susținut, numele Liceului Waldorf să fie popularizat și prin activitatea teatrală a trupei ROGVAIV. Felicitări și succes mai departe!

profesor, Olimpia Popescu

Totul a început într-o zi la școală când, la epoca de limba română, doamna profesoară ne-a prezentat „Comicul și tragicul”. Doamna profesoară a venit cu propunerea de a juca piesa într-un act **Boul și vițeii**, de Ion Băieșu. Ideea de a interpreta un personaj din Băieșu mi s-a părut interesantă, prin urmare m-am oferit.

Ei, și uite așa am început să facem repetiții, fără a ști când sau dacă vom avea ocazia de a prezenta piesa. Prima ocazie s-a ivit la Balul Bobocilor, următoarele au fost la o ședință cu părinții, la Zilele Școlii și apoi la cele două concursuri din luna martie.

După toată munca depusă la această piesă și după toate reprezentațiile acesteia pot spune că am rămas cu ceva, mai puțin material și mai mult spiritual. Tind să cred că mi-am dezvoltat mimica și capacitatea de a mă exprima. Acum văd cu alți ochi filmele și piesele de teatru. Urmăresc cu atenție replicile actorilor și aproape că pot vedea de câte ori s-au bălbăit sau câte perle au putut scoate la repetiții în scena respectivă.

Carierea de actor mi se pare frumoasă și interesantă, însă, după ce am stat și am analizat toți factorii, am ajuns la concluzia că nu e de mine. Oricum a fost o experiență foarte frumoasă și nu mi-a părut rău nici o secundă pentru că am făcut-o. Vă doresc să încercați toți măcar o dată!

Andrei Oprică, clasa a IX-a

Emoția se simțea în aer înaintea fiecărui spectacol. Noroc cu încurajările de la profesori și colegi! Singurul lucru pe care mi-l doream era să nu uităm replicile și să nu ne încurcăm. Din fericire totul a decurs bine, emoțiile au dispărut și reprezentațiile au fost la înălțime (sperăm).

Pentru mine a fost o experiență deosebită: am trăit un sentiment de împlinire unic.

Kati Matei, clasa a IX-a

Eu cred că în cele două concursuri la care am participat am acumulat experiență în domeniul teatrului, ne-am extins cultura în acest domeniu. Mi-a plăcut jocul actoricesc al altor concurenți (de la care am avut ce învăța), dar au fost și unii care nu m-au impresionat.

Am avut foarte mari emoții înainte să intru pe scenă, dar sper că nu s-a văzut. După reprezentații mi-am întrebat colegii de trupă și mi-au răspuns că și ei s-au simțit la fel.

Andrei Popescu, clasa a IX-a

În vacanța de iarnă am plecat împreună cu clasele a VIII-a și a VI-a într-o mică excursie, în stațiunea Sinaia din județul Prahova. Am beneficiat de o vreme însoțită, pregătită parcă să ne primească special pe noi. Am vizitat celebrul Castel Peleș, am urcat la Cota 1400 și de aici cu telecaunul la Cota 2000 iar la întoarcerea spre casă am poposit în celebra Piață a Sfatului din Brașov.

În timpul liber copiii s-au distrat la patinuarul deschis în aer liber din centrul stațiunii Sinaia.

profesor, Mihaela Ichim
profesor, Simona Hrap

Cum creăm acest surplus de forțe?

- ☞ ne pregătim pentru o sarcină 120%, (a învăța mai mult decât se cere e baza pedagogiei Waldorf)
- ☞ facem efortul de a fi prezenți cu toată atenția noastră într-o anumită situație, ceea ce are ca rezultat mirarea, o legătură intimă, afectivă cu situația, persoana, obiectul respectiv.
- ☞ aprofundăm o experiență suficient de mult, ne acordăm timp pentru a medita asupra unei întrebări, a unei sarcini, a unei situații.

Există un surplus de forțe acolo unde există o mare intensitate a voinței, în felul acesta oamenii punându-se în contact cu Spiritul timpului, Arh. Michael.

Mai recent, *sociologul A. Antonovsky, definind conceptul de salutogeneză, găsește ca bază pentru sănătatea durabilă, coerența în viața personală, ce poate fi obținută prin dezvoltarea unor capacități precum: capacitatea de a înțelege lumea în interconexiuni, capacitatea de a interveni și de a schimba lumea, capacitatea de a descoperi sensul lucrurilor și al propriei vieți. Școala Waldorf a fost concepută ca să pună bazele pentru formarea unor astfel de calități umane.*

Tot în termenii științei actuale au fost definite abilitățile a ceea ce se numește **inteligenta spirituală**. Enumar doar câteva dintre ele: conștiința misiunii, a ierarhiei valorilor, a eului superior, a legilor spirituale, experiența unicității transcendente, hotărârea de a te dezvolta spiritual, căutarea ghidării spirituale, prezența calmă, vindecătoare.

Așadar încă de la întemeierea ei, școala Waldorf s-a situat într-o perspectivă cosmică, perspectivă care începe să fie percepută tot mai clar de omenirea începutului de secol XXI, omenire atât de greu încercată.

Îndrăznesc să afirm aici, cu toată tăria, că **școala Waldorf trebuie să fie un laborator în care să se cerceteze, în mod seriu, frumusețile lumii, fără a le distruge viața!! Școala trebuie să devină templul în care să se venereze creația divină, să se creeze frumosul ce ne este necesar zi de zi, să se chestioneze temeurile lumii cu toată evlavie.** Și doar astfel omenirea poate intra într-un proces de vindecare.

Putem, vrem noi să ne apropiem de acest ideal? Cu siguranță putem să ne străduim și cu asta devenim mai oameni!

Despre cum „cel mai bine vedem cu inima” sau despre cum „orbi sunt doar cei care nu vor să vadă”

identității, destinul său este influențat de Jill, actriță domnică de faimă și cu o prea bogată experiență pentru cei 19 ani ai săi.

profesor, Agnes Lăzărescu

Fluturii sunt liberi

Într-o seară de miercuri, 23 martie 2011, Sala Mică (Teofil Vâlcu) a Naționalului ieșean a fost ocupată până la refuz de elevii Liceului Waldorf (clasele a VIII-a, a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a) – unii doritori, alții foșnitori, unii avizați, alții luați de val, unii entuziaști, alții sceptici, unii punctuali, alții bâjbâitori; dar cu toții fascinați de ideea propusă de profesorii lor, de a merge la teatru.

Fluturii sunt liberi, spectacol jucat mai întâi pe Broadway și apoi ecranizat, singura piesă a lui LEONARD GERSCHER, este o poveste despre un tânăr nevăzător, Don, care încearcă să scape de o mamă hiperprotectivă. În căutarea libertății și a

Mi-a plăcut foarte mult piesa aceasta atât pentru umorul și sarcasmul ei, cât mai ales pentru transpunerea în limba română în care am simțit că nu s-a pierdut nimic din limba engleză. Umorul a făcut ca reprezentația teatrală să fie accesibilă publicului larg. Temele profunde (*handicapul, căutarea de sine, libertatea trupului și a spiritului*) au satisfăcut și gustul amatorilor de profunzime.

Actorii și-au însușit rolul incredibil. Personajul meu preferat a fost Don Baker, personaj foarte bine interpretat de tânărul actor Theodor Ivan care a simulat grozav orbirea.

Cezar Mocanu, clasa a X-a

Coordonatori:

prof., Cerasella Nau mcieff <cnaucmieff@yahoo.com>

prof., Agnes Lazărescu <agneslazarescu@yahoo.com>

